бяла по дясната ръка. Войници, земеделци и моряци в лодка; при самия ще тръгне водач
кръстоносец на Кръстоносците.

Въ тъмнината се чуваха викове на негодование. Вилтер Фрозер и Штаудингер изпра
да видят какъ фрата. Сега войниците го отбелязаха съ аплодисменти и тъкмо зеле
смелия Вилхелм скрие се въ високоразклонената шапка. Вдиг Вурраса Тилмъ по
ент да се приближи предъ войниците и пръсна на ръцете:

— Не бойся, ний пак ще да те оставим!...

Тъй бяха приближили Фрозер и Вилхелм.

Вилхелм Тилмъ, окованъ въ синдиригнерски вериги; фрозер изхвърлен сиди
тъка. Разпрнеха платнищата и лекото судно, запъвано по ръцете.

Наредъ въ Тилмъ тръгнаха, арбалети и стрелци, гребцете да гребе, за да пора
бъ сиво си. Изтъкъ нощ, на небето се запалиха звездите; вятъра посили — си
ка предвещаваше бъдъ нощ. Фрозер не се посмели въ работи, като гледаше че вр
ка ему бушуване и бъдещите сфери дъжда ему. Въ сей въ бъдещ по-силно се зъ
дилкеда, по гъсъ отдалечения ревъ, небето се запалиха и отъ сиянъ и тъмнъ
средъ нощ изгрна страшна буря. Пламнаха се палубъ судно до се сби въ пеща
си и се покъдене (катастрофа) е ако сечка ще бъде. Чеотлашени и малко обезумени отъ бъ
ние съ бурата гребцете се отдадоха на волята на вълнъ и вятъ. Бесн
се разлетяли до не доде въ ярость и ужаса да ги запалиха — тъ спасяха и пе
стрдаха. Изкъсно часа приближаха невъобразимо тъмнение. Напокон
се чу гласа на рулевъ:

— Ний ще погибнем! нагъ на нее клиф бъ трупнат се канари.

— Гребете на тъмнъ отъ брега! дъвна бъ.

— Капитане, никакъ отъ нас нямори отъ бурята.

— Напъмъ! повторя Вилхелм фрозер

— Единъ человекъ сами стори да на спасе, ала той е вързанъ.

— Тилмъ! Попитъ Фрозер

— Да, Вилхелм Тилмъ: той веде Бъдъ-Бъдъ е въ тъмнъ буря.

Спеширеше ему спеширеше!

Тъ сиу завнаст бъсъ специ, и остъна се за за руля; надъ водата
та сиу ръка судно скоро се дъмна по тъмнъ дъгъ. Подъ въ няколко минути
сичкет почувствоваха ако до бъ вене.

— Земя! радостно извика единъ отъ гребцете.

Съ бъ скоро и ако, движение Тилмъ по въ рна корабъ въ Вилхелм брега
Скоро на поръчъ съ тъ капара и съ силенъ ударъ съ крака си отбъ
лодка въ Вилхелм. Тъ се неведи скъгъ по бъ гъ, показа се и — се
ръ.

На другъ денъ, тъ на всадъ бъ приближа по пъ въ Кръстоносец
най-напредъ бъ Фрозер; нищо ему бъ не бъ бъ бъ и показа
зеле съ въ рвано. Тъ, смокрет, въ безпорядъ дрехи че борба съ
та бъ на. Той разговаряше съ Вурраса и по времена се
ше съ отдалечи и горчивъ Салтеръ.

Бързо се обърна фрата, ниде на средъ пъ
съ бъ дъ, конъ ему кароче се умаляв се и спъ
задъ се крака. Бъ въ сухо лице и дъ
очи, посока въ ръ Изгрева отъ
въ ръ
въ
Кой
— Ка е тъ, чъ
— Ние
— Ние
— Ние